

Przebieg egzaminu

Opracowanie pisemne

Opracowanie pisemne zadania egzaminacyjnego stanowi część oceny.

Egzaminowany powinien dowieść, że rozumie i potrafi zastosować kroki związane z analizą i planowaniem w procesie treningowym.

Wychodząc od grupy docelowej (wynikającej z tematu lub dowolnej w zależności od zadania) należy udokumentować zwięźle w punktach cechy charakterystyczne dla tej grupy docelowej.

Następnie bazując na tym należy sformułować dostosowane cele jednostki ćwiczeniowej. Należy sformułować je dla wszystkich czterech obszary docelowej jak również odnieść je do tematu oraz grupy docelowej.

Podać należy niezbędne do prowadzenia ćwiczeń materiały oraz długość jednostki ćwiczeniowej.

Egzaminowany otrzyma do dyspozycji wzór w celu sporządzenia opracowania pisemnego jednostki ćwiczeniowej.

Należy zaplanować całą jednostkę ćwiczeniową uwzględniając jej strukturę i czas trwania (pierwsza kolumna wzoru). Należy zróżnicować poszczególne cele jednostki ćwiczeniowej w jej kolejnych częściach z ewentualnym dostosowaniem ich do poszczególnych treści na cele pośrednie i cząstkowe (druga kolumna wzoru). Pod każdym celem należy umieścić treści (ćwiczenia, gry i zabawy...). Można stosować formę obrazową, zdjęcia, rysunki oraz opis w punktach. Możliwe i zalecane jest przygotowanie szerszych opisów ćwiczeń i gier lub zabaw jako osobnych załączników do przygotowywanego modelu jednostki treningowej.

Trzecia kolumna służy dokumentacji metodycznej i praktycznej realizacji treści. Czynności wykonywane przez instruktora należy udokumentować poprzez podanie środków metodycznych, jakie należy zastosować. Prezentacja czynności wykonywanych przez uczestników stanowi również część tej kolumny mająca na celu zilustrowanie realizacji zadań.

W obrębie kontroli obciążenia należy podać zakres obciążenia, trwanie obciążenia, intensywność obciążenia oraz szczegóły fazy odpoczynku. Należy tu przestrzegać odpowiednio postawionych celów!

Egzaminowany powinien intensywnie rozważyć i odnieść się do treści oraz nazwać punkty wiążące dla danego ćwiczenia. Punkty wiążące ruch to cechy ćwiczenia, przebiegu ruchu lub form zabaw i gier, na które instruktor musi zwrócić szczególną uwagę bądź jakie szczególnie należy korygować.

Poprzez podanie sposobów różnicowania ćwiczeń instruktor powinien wykazać, że potrafi planować jednostkę zajęciową z uwzględnieniem szczególnych potrzeb grup docelowych. Egzaminowany powinien podać przynajmniej jeden przykład alternatywy dla danego ćwiczenia w przypadku zbyt niskiej i zbyt wysokiej trudności. Ćwiczenia alternatywne w przypadku występujących ograniczeń mogą być również główną składową (np. Zmiana pozycji wyjściowej na przykładowo „pozycja siedząca” w miejsce „pozycji leżącej” lub zastosowanie innego przyrządu).

W czwartej kolumnie egzaminowany podaje postępowanie w trakcie prowadzonego ćwiczenia (np. zajęcia frontalne), ustalenia oraz formy podziału (np. szachownica) oraz niezbędne przyrządy dla poszczególnych treści dla każdej części zajęć.

Praktyczna kontrola wyników

W części praktycznej ocenie podlega, czy egzaminowany jest w stanie zastosować niezbędne środki z zachowaniem zasad metodycznych, zareagować w pojawiającej się sytuacji oraz dostosować do niego podjęte działania. Powinien on wykazać, że potrafi w zastosowaniu praktycznych wpłynąć na zróżnicowane zachowanie uczestników w procesie uczenia się/uczenia innych (działania ukierunkowane na uczestnika). zróżnicowane zachowanie uczestników w procesie uczenia się/uczenia innych może być uzasadnione np. wiekiem, różnicą wieku w grupie, poprzednimi doświadczeniami oraz motywacją uczestników.

Postępowanie egzaminowanego podczas egzaminu powinno odnosić się ściśle do oferty oraz grupy docelowej. Egzaminowany powinien ponadto wykazać, że poprzez pochwałę, słowa otuchy, aprobaty lub aktywizowawczą uczestników posiada niezbędne społeczne kompetencje do prowadzenia zajęć w grupie.

Podczas podsumowania i własnej refleksji na koniec egzaminu egzaminowany powinien umieć krytycznie ocenić swoje wyniki za pomocą następujących pytań:

- W jaki sposób planowanie zostało przeprowadzone w praktyce? Czy coś się zmieniło w stosunku do planu?
- Co szczególnie się udało w prowadzonym ćwiczeniu?
- Co można by było poprawić?

Rozpoznanie własnych „błędów“ oraz wyciągnięcie konsekwencji, wniosków stanowi ważną umiejętność instruktora DOSB i nie będzie miało wpływu na negatywną ocenę.

Podczas całego egzaminu praktycznego należy zwrócić szczególną uwagę na aspekty bezpieczeństwa. Należy unikać możliwego niebezpieczeństwa dla uczestników oraz usuwać wcześniej rozpoznane potencjalne niebezpieczeństwo.

Wynik egzaminu do „zdał!“ lub „nie zdał!“

W przypadku uzyskania negatywnego wyniku egzaminu „Nie zdał!“ istnieje możliwość bezpłatnej wtórki egzaminu po uprzednim skontaktowaniu się z Europejską Akademią Sportu Landu Brandenburgia (ESAB).

Jeśli powtórny egzamin również nie zakończy się zdaniem egzaminu, istnieje wyłącznie możliwość ponownego uczestnictwa w części szkolenia w zakresie określonych treści egzaminacyjnych zgodnie z harmonogramem i ofertą cenową ESAB. Następnie musi on przystąpić do ponownego egzaminu na koszt własny w celu uzyskania licencji.

WAŻNE!!!

Pisemne opracowanie stanowi obok egzaminu praktycznego składową ocenę egzaminacyjnej.

Zachęcamy do zabrania ze sobą opracowania pisemnego w dniu egzaminu praktycznego, aby móc przygotować się do realizowanego zadania.

Korzystanie z opracowania pisemnego podczas egzaminu praktycznego jest niedozwolone!